

[Ragnhild Andersen.]

som gav en eengangshjælp på 150 kr. og 100 kr. til henholdsvis ægtepar og enlige og højere eengangsydelser til aldersrentemodtagere i købstæder og endnu højere til rentemodtagere i landkommuner, men samtidig blev der vedtaget bestemmelser, som fra 1. april sikrer forhøjet rente både i købstæder og landkommuner til enlige og ægtepar. Der er dog det at bemærke til denne ordning, at hovedstadens tusinder af gamle rentemodtagere ikke fik nogen som helst varige forbedringer, de fik eengangsydelser, men ingen varige forbedringer, og den forbedring, der blev tildelt rentemodtagerne i landkommunerne og købstæderne i form af forhøjelse af grundbeløbene, var jo kun et skridt på vejen i retning mod udligning og var ikke det, man havde ventet og håbet, nemlig en begyndende pensionsordning.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister: Hvad har han tænkt sig med denne første rate af pensionsskitsen, som jo er ført frem for offentligheden så mange gange? Nu er der forår i luften, og der er ikke langt til 1. april, og der er ikke ret lang tid til, at folketinget slutter sin samling, og skal de love og forbedringer til rentemodtagerne komme, så skal det være i denne vinter, ellers kan der ikke ske noget før 1. oktober. Det er ikke noget, jeg åbenbarer, det ved ethvert menneske, at hvis det ikke gennemføres i denne samling, bliver der sat bom derfor, og så går der påny halve og hele år, før de forbedringer gennemføres, som ikke alene rentemodtagerne, men også befolkningen venter på.

Jeg minder om, at denne første rate af pensionsforslaget, eller pensionsskitsen må vi hellere kalde det, er der blevet givet løfte om ved flere lejligheder. Jeg kan således nævne, at da vi sidste gang diskuterede folkeforsikringsloven, stod det ærede medlem fru Edel Saunte — der beklageligvis ikke er tilstede lige i øjeblikket, for ellers kunne hun bekræfte det — på et møde for de gamle i Gladsaxe op og erklærede, at regeringen, hvis socialdemokratiet

kom til, ville foreslå grundbeløbene forhøjet med henholdsvis 200 kr. årligt til enlige og 300 kr. til ægtepar, og hun afkrævede de andre partier svar på, om de ville stemme for et sådant forslag.

Det svarer jo også til det løfte, som det ærede medlem gav rentemodtagerne, at det socialdemokratiske parti allerede for næsten to år siden erklærede, da det offentliggjorde skitsen på forsiden af den socialdemokratiske presse, at nok var det således, at skitsen gik over et længere åremål, 30 år, men der var, og det burde man lægge mærke til, øjeblikkelige forbedringer ved denne skitse, og de første forbedringer, som gennemførtes, blev de største. Man sagde, at umiddelbart ville følgen blive, at grundbeløbene hævedes med 200 kr. og 300 kr. til henholdsvis enlige og ægtepar. Hvis jeg ikke tager meget fejl, er det den side af sagen, der interesserer de nuværende 250 000 gamle rentemodtagere mest, altså hvad der vil ske i den nærmeste fremtid, naturligvis mindre det, som skal ske om 30 år eller nærmere forude.

Dette løfte, som blev afgivet for næsten to år siden, blev vel egentlig også givet af den højtærede socialminister, da han var ude at diskutere med vælgerne i valgkampagnen. Jeg citerede sidste gang den udtalelse, som den højtærede socialminister fremsatte i Aabyhøj, hvor han på vælgerens spørgsmål, om det dog virkelig var nødvendigt at vente i 30 år med en pensionsordning, svarede følgende:

„Giv os magten dertil på valgdagen, og vi vil gennemføre forslaget i dets fulde udstrækning hurtigere, hvis det på nogen måde er muligt.“

Nu kunne den højtærede socialminister måske påstå, at der ikke var mulighed derfor, hvis det ikke forholdt sig, som det gør, og som det er blevet klarlagt her i tinget. Mit parti har som bekendt stillet dette forslag to gange og desto værre fået det forkastet, men det ærede medlem hr. Svend Jørgensen, der er ordfører i denne sag for det radikale venstre, erklærede, da vi sidste gang diskuterede ændringer i folkeforsik-